

Explicacions sobre l'obra:

1. Ha estat escrita per ser escoltada en l'acte de presentació de llibre "**El paraigua de Joan Brossa**" editat per "[Papers de Versàlia](#)" que és un col·lectiu de poetes de Sabadell (Barcelona). És un llibre de poesies fetes per un centenar de poetes, que escriuen en llengua catalana o castellana, com a homenatge al poeta català [Joan Brossa](#) en motiu del centenari del seu naixement el passat 2019.
2. Consta de dues parts, pensades per ser escoltades per separat. Entre part i part està prevista la lectura de diversos poemes.
3. Aquestes dues parts són musicalment simètriques. La música de la segona part ha estat escrita seguint estrictament una simetria horitzontal dels diferents elements musicals de la primera part, retrogradant-los. Aquest fet vol fer referència a la importància que la geometria i la simetria té en els poemes visuals que Brossa va fer.
4. Alguns conceptes claus respecte a la figura del Brossa són: avantguardia, transgressió, heterodòxia, múltiples facetes de l'art, agudeses, màgia, joc, crítica al poder, honestat. Va portar a terme diverses *accions musicals*, amb la col·laboració del compositor Josep M. Mestres Quadreny que era qui composava la música i també de Carlos Santos que tocava el piano. Tot això ha conformat el teló de fons en el qual he volgut basar la meua *inspiració*.
5. En aquest sentit, el plantejament general de la meua peça musical ha estat aconseguir una mixtura, una mescla heterogènia de diversos ingredients, mitjantçant l'ús de diferents gèneres musicals; l'obra té una part de música tonal i una altra de música de caràcter més atonal i serial. Una mixtura que vol fer referència a aquesta capacitat d'interrelació i d'utilització de diferents facetes de l'art per part de Brossa i també vol fer referència a aquesta música romàntica que li agradava a Brossa però també a l'aspecte més transgressor i experimental (molt manifest en les seves accions musicals, abans esmentades), que quedaria representat per la part de la música més atonal.
6. Donat que la proposta era la de no fer la interpretació de música en viu, sinó a través de l'ordinador i donat que l'ordinador et posa a disposició tots els instruments que vulguis, he volgut fer un plantejament instrumental simfònic. He utilitzat: flautí, flauta, oboè, clarinet, fagot, contrafagot, trompa, trompeta, trombó, tuba, violí, viola, violoncel, contrabaix, piano, timbals, xilòfon i pandereta. El piano té aparicions destacades ja que era l'instrument dominant d'algunes de les accions musicals de Brossa, interpretat per Carlos Santos, com abans he esmentat.
7. Per reforçar el caràcter poètic, també he incorporat un curt passatge amb la veu humana femenina parlada, no cantada (la parla és genuïnament poètica). És com si fos la veu de la Christa Leem, que va ser una actriu i vedet, considerada icona de la llibertat als anys 70 a Barcelona i musa de grans artistes, entre ells Joan Brossa qui va crear varis espectacles per a ella. Aquest passatge és un curt poema situat al principi de la primera part i també al final de la segona, degut al caràcter simètric de les dues parts. Per conservar aquesta simetria el poema està format per versos que són palíndroms és a dir, que tenen el mateix significat llegits d'esquerra a dreta que de dreta a esquerra. D'aquesta manera el missatge parlat té significat al ser pronunciat en els dos sentits direccionals de les dues parts musicals simètriques (només canvia l'ordre dels versos).

8. També he volgut incorporar un petit detall de *música concreta* (Mestres Quadreny va col·laborar amb John Cage; Carlos Santos va dir que Joan Brossa va ser "el John Cage" català). És un curt passatge que està just quan acaba la primera part (i també al començament de la segona). És un so que potser costa una mica d'identificar per això jo us explico que es tracta del soroll que fa un balancí en gronxar-se. El balancí és un objecte que apareix freqüentment en el món de Brossa i en la seva poesia. En fer-se la lectura de les poesies entremig de les dues parts de la peça, aquesta lectura quedarà intercal·lada entre els dos sons del balancí. Aquest fet ens pot oferir la pretensió de que existeix la presència (simbòlica) del poeta mentre dura la lectura dels diferents poemes inspirats en la seva obra.

Explanations about the work:

1. It was written to be heard at the presentation of the book "***El paraigua de Joan Brossa***" edited by "*Papers de Versàlia*" which is a group of poets from Sabadell (Barcelona). It is a book of poems made by about a hundred poets who write in Catalan and Spanish, as a tribute to Catalan poet Joan Brossa on the centenary of his birth on 2019.

2. It consists of two parts, designed to be heard separately. Between part and part the reading of several poems is planned.

3. These two parts are musically symmetrical. The music of the second part has been written strictly following a horizontal symmetry of the different musical elements of the first part, retrograde them. This fact wants to refer to the importance that geometry and symmetry have in the visual poems that Brossa made.

4. Some key concepts regarding the Brossa figure are: avant-garde, transgression, heterodoxy, multiple facets of art, sharpness, magic, play, criticism of power, honesty. He carried out various "musical actions", with the collaboration of the composer Josep M. Mestres Quadreny who composed the music and also of Carlos Santos who played the piano. All this has formed the background on which I have wanted to base my inspiration.

5. In this sense, the general approach of my musical piece has been to obtain a mixture, a heterogeneous blend of diverse ingredients, through the use of different musical genres; the work has a part of tonal music and another of music of a more atonal and serial nature. A mixture that wants to refer to this capacity for interrelation and the use of different facets of art by Brossa and also wants to refer to this romantic music that Brossa liked but also to the more transgressive and experimental aspect (very evident in his musical actions, previously mentioned), which would be represented by the most atonal part of the music.

6. Since the proposal was not to perform live music, but through the computer and since the computer makes all the instruments you want available to you, I wanted to make a symphonic instrumental approach. I have used: piccolo, flute, oboe, clarinet, bassoon, contrabassoon, horn, trumpet, trombone, tuba, violin, viola, cello, double bass, piano, timpani, xylophone, and tambourine. The piano has outstanding appearances because it was the dominant instrument in Brossa's musical actions, played by Carlos Santos, as I mentioned before.

7. To reinforce the poetic character, I have also incorporated a short passage with the feminine human voice spoken, not sung (speech is genuinely poetic). It is as if she were the voice of Christa Leem, who was an actress and vedette, considered an icon of freedom in the 70s in Barcelona and muse of great artists, including Joan Brossa who created several shows for her. This passage is a short poem located at the beginning of the first part and also at the end of the second, due to the symmetrical nature of the two parts. To preserve this symmetry, the poem is made up of verses that are palindromes, that is, with the same meaning whether reading backward or forward. In this way the spoken message has meaning when it is pronounced in the two directional senses of the two symmetrical musical parts (only the order of the verses changes).

8. I have also wanted to incorporate a small detail of "Musique concrète" (Mestres Quadreny collaborated with John Cage; Carlos Santos said that Joan Brossa was the Catalan "John Cage"). It is a short passage that is located just when the first part ends (and also at the beginning of the second). It is a sound that is perhaps a little difficult to identify, so I explain that it is the noise that a seesaw makes when swinging. The seesaw is an object that appears frequently in the world of Brossa and in his poetry. When reading the poems in the middle of the two parts of the musical piece, this reading will be sandwiched between the two sounds of the seesaw. This fact can make us pretend that the poet's presence exists while the reading of the different poems inspired by his work lasts.

Explicaciones sobre la obra:

1. Ha sido escrita para ser escuchada en el acto de presentación de libro "**El paraguas de Joan Brossa**" editado por "*Papeles de Versàlia*" que es un colectivo de poetas de Sabadell (Barcelona). Es un libro de poesías escritas por un centenar de poetas, que escriben en lengua catalana o castellana, como homenaje al poeta catalán Joan Brossa con motivo del centenario de su nacimiento, el pasado 2019.
2. Consta de dos partes, pensadas para ser escuchadas por separado. Entre parte y parte está prevista la lectura de varios poemas.
3. Estas dos partes son musicalmente simétricas. La música de la segunda parte ha sido escrita siguiendo estrictamente una simetría horizontal de los diferentes elementos musicales de la primera parte, retrogradándolos. Este hecho quiere hacer referencia a la importancia que la geometría y la simetría tiene en los poemas visuales que Brossa hizo.
4. Algunos conceptos claves respecto a la figura del Brossa son: vanguardia, transgresión, heterodoxia, múltiples facetas del arte, agudeza, magia, juego, crítica al poder, honestidad. Llevó a cabo diversas acciones musicales, con la colaboración del compositor Josep M. Mestres Quadreny que era quien componía la música y también de Carlos Santos que tocaba el piano. Todo ello ha conformado el telón de fondo en el que he querido basar mi inspiración.
5. En este sentido, el planteamiento general de mi pieza musical ha sido conseguir una mixtura, una mezcla heterogénea de diversos ingredientes, mediante el uso de diferentes

géneros musicales; la obra tiene una parte de música tonal y otra de música de carácter más atonal y serial. Una mixtura que quiere hacer referencia a esta capacidad de interrelación y de utilización de las diferentes facetas del arte por parte de Brossa y también quiere hacer referencia a esta música romántica que le gustaba a Brossa pero también al aspecto más transgresor y experimental (muy manifiesto en sus acciones musicales, antes mencionadas), que quedaría representado por la parte de la música más atonal.

6. Dado que la propuesta era la de no hacer la interpretación de música en vivo, sino a través del ordenador y dado que el ordenador te pone a disposición todos los instrumentos que desees, he querido hacer un planteamiento instrumental sinfónico. He utilizado: flautín, flauta, oboe, clarinete, fagot, contrafagot, trompa, trompeta, trombón, tuba, violín, viola, violonchelo, contrabajo, piano, timbales, xilófono y pandereta. El piano tiene apariciones destacadas ya que era el instrumento dominante en las acciones musicales de Brossa, interpretado por Carlos Santos, como antes he mencionado.

7. Para reforzar el carácter poético, también he incorporado un corto pasaje con la voz humana femenina hablada, no cantada (el habla es genuinamente poética). Es como si fuera la voz de la Christa Leem, que fue una actriz y vedette, considerada icono de la libertad en los años 70 en Barcelona y musa de grandes artistas, entre ellos Joan Brossa quien creó varios espectáculos para ella. Este pasaje es un corto poema situado al principio de la primera parte y también al final de la segunda, debido al carácter simétrico de las dos partes. Para conservar esta simetría el poema está formado por versos que son palíndromos es decir, que tienen el mismo significado leídos de izquierda a derecha que de derecha a izquierda. De este modo el mensaje hablado tiene significado al ser pronunciado en los dos sentidos direccionales de las dos partes musicales simétricas (sólo cambia el orden de los versos).

8. También he querido incorporar un pequeño detalle de música concreta (Mestres Quadreny colaboró con John Cage; Carlos Santos dijo que Joan Brossa fue "John Cage" catalán). Es un corto pasaje que está justo cuando termina la primera parte (y también al comienzo de la segunda). Es un sonido que quizá sea un poco difícil de identificar, por eso yo os explico que se trata del ruido que hace un balancín en columpiarse. El balancín es un objeto que aparece frecuentemente en el mundo de Brossa y en su poesía. Al hacerse la lectura de las poesías en medio de las dos partes de la pieza musical, esta lectura quedará intercalada entre los dos sonidos del balancín. Este hecho nos puede hacer pretender que exista la presencia (simbólica) del poeta mientras dura la lectura de los diferentes poemas inspirados en su obra.